

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce: **S. R.**, státního příslušníka Ukrajiny, zastoupeného opatrovníkem P.S., pracovnící Krajského soudu v Ústí nad Labem, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 2. 2005, č. j. 40 Az 21/2004 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) ze dne 2. 2. 2005, č. j. 40 Az 21/2004 - 21, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2004, č. j. OAM-24/CU-09-09-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatele jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatel v kasační stížnosti požádal taktéž o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, zjišťoval krajský soud místo pobytu stěžovatele tak, aby mohl ověřit majetkové a osobní poměry stěžovatele. Z evidence MV ČR krajský soud zjistil, že stěžovatel dne 10. 3. 2005 svévolně opustil pobytové středisko Č. Ú. a jeho další pobyt není znám. Policie ČR, ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor k dotazu soudu přípisem ze dne 2. 2. 2006 sdělila, že stěžovatel nemá na území ČR povolen trvalý ani přechodný pobyt dle zákona o pobytu cizinců. Do 16. 3. 2006 bylo stěžovateli uděleno vízum za účelem strpění, na základě kterého stěžovatel dne 13. 1. 2006 legálně odcestoval přes hraniční přechod Č. T. – Ch. Následný příjezd stěžovatele do ČR evidován není. Současný pobyt na území ČR není znám.

Jelikož je stěžovatel neznámého pobytu, byl mu usnesením krajského soudu ze dne 2. 3. 2006, č. j. 40 Az 21/2004 - 41, podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) použitého přiměřeně podle § 64 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ustanoven opatrovník P. S., pracovnice úseku správního soudnictví krajského soudu v Ústí nad Labem.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti jsou splněny. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé a tato skutečnost přetrvává již od ledna 2006. Z tohoto důvodu byl stěžovateli k ochraně jeho práv krajským soudem ustanoven opatrovník. Rozhodnutí ve věci samé brání v souzeném případě skutečnost, že bez stěžovatelovy součinnosti není možné odstranit nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Bez toho, že by byl stěžovatel zastoupen advokátem, nelze o kasační stížnosti meritorně rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 33 zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu